

Stadyumda Bedava Psikoterapi

– KENAN KOÇ · 20 Ekim 2013

Bir futbol maçına gittim yıllar sonrası..Stad tıklım tıklım,müthiş bir uğultu ve tezahürat...Bir adam sahaya sırtını dönmüş,yarı oturur vaziyette nerdeyse ayaklarımın altında..Konuşuyor kendince..Maç başladı oldukça heyecanlı hızlı.. O adamın konuşmaları nerdeyse naraya dönüştü ama duyulmuyor uğultudan ve sırtı dönük hiç alakası yok hala maçla..

Dikkatim aşırı meraka dönüşünce tutamadım kendimi eğildim sordum halini adama..

" - Ya git işine arkadaş,sana da başlatma " demez mi ? Ne yapayım merak bu her şeyi göze alıp diretince:

"- Yedi oğlum var bir o kadar gelin torun..Ömrümü verdim bağı verdim ..Şimdilerde hiçbirinde ne sevgi ne saygı... Ne de bir sap üzüm veren var...İteleyip horluyorlar..Bir yere oturtamıyorlar beni. Dövsem gücüm yetmez, sövsem olmaz.. Geldim buraya kimse kimseye bir şey demiyor..Konuşuyorum ,sövüyorum kendimce..Doktora gidecek para yok ki tedavi olsam.. Bir tanıdık aldı içeriye, hayırna.. Bedavadan sövüp sayıp rahatlıyorum.Maç bahanesi" demez mi !!!!

Neler oluyor bize ? Gitikçe psikolojisi bozulan,yaşama direnen bireyler artmakta..Ama en mühimi hala zekice işler kendimizce..

Stadyumlar artık bedava veya ucuza terapi,meditasyon sahaları..

Kamyonlar geçerken bağırmalarımızın eksoz,motor sesinde kayboluşunu.. Kapıları kapatıp duvarlara çizdiğimiz hayali resimlere küfredişlerimizi..Çimenlerde çıplak ayak yürürken kendi kendimize konuştuğlarımızı eklersek; ne kadar bedavacıyız değil mi ?

Allahtan her şeye rağmen buluyoruz tedavinin beleş yollarını..